

кое-то тѣ, освѣнъ дѣлѣніе-тѣ си, изработвали и приготвляли за продань, продавало ся за нихъ ползж. За това всякой залагаль да стане надзиратель. И онія, кон-то добывали такъвъ единъ малькъ чинъ, пазяли ся чврсто, да ся неподлъзнатъ въ дѣлѣніи-ты си; защо-то и най-малка погрѣшка могла да гы свали отъ званіе-то имъ, за кое-то други зѣяли.

Въ Златарско-то сиротинско заведеніе исполѣ излѣзли вѣщи работници. Не само селяне-ти, нѣ и мнозина отвѣнъ си купували отъ изработеніи-ты тута работы, или наржчвали да имъ ся направять. И нѣкай работникъ, ако познаѧль, че като земе да работи самъ за себе-си, щяль да искарва поб-вече; той съ дозволеніе оставялъ шпитали, хващаъ стаѣ или дугянъ въ село-то, или въ града и си живѣялъ самъ. Но край вихъ и други-ты ся надваряли, какъ поб-скоро и поб-вѣши да станжть.

Въ село-то всякой ся благодарялъ, че быль миренъ отъ просици, и че не становало никаква пакость отъ нихъ, както поб-прѣди. Всякой, вмѣсто просицкѣ милостынѣ, съ драго сърдце даваль по нѣщо на шпитали, когато въ нѣщо не достигало. Отъ това както сиротинско-то заведеніе тѣй и само-то село имало голѣмъ добывъ, що-то всякой исполѣ ся чюдилъ и дивялъ; сирѣчъ лѣтѣ когато нѣмало работа на поле-то, то шпиталци-ти и кѫщници-ти ся употреблявали на другж работж. Така всички селски пѫтища и улици, гдѣто другъ пѫть въ лоше врѣмя было каль до колѣнѣ, сега все ся постлало; рѣчка-та прѣзъ село-то, коя-то съ често-то си притичяніе правила тщетж, подградила ся и утвърдила ся съ зыдъ; трапища-та по друмове-ты ся насыпали; въ общинскѣ-тѣ горж всяко праздно мѣсто ся насадило съ различни млады дѣрвета. Сега нарѣдко въ дѣржавѣ-тѣ имало поб-урядна гора и поб-честито село отъ Златарицѣ. И сами-ти царски чиновници дохаждать та прѣглядватъ Златарскы-ты нарядбы и казвать, че щяло да имъ бѣде най-драго, ако всѣдѣ би ся направило така. Нѣ напраздно, защо-то другадѣ нѣма разумный-тѣ попъ Златанъ, человѣколюбивый-тѣ Боянъ, и негова-та ревностна и достойна спомощница Славка! Нѣ при всичко това и по други мѣста станали опыти за тыя нарядбы, и то сполучно. И това е добро и пѫтино, защо-то „много поб-вече струва да ся избира, нежели да ся